

عنوان مقاله:

تجلی عالم مثال در معماری عصر صفوی از منظر ملاصدرا نمونه موردی: مسجد شیخ لطف الله

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین صفری - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی رشت

فاطمه جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان

خلاصه مقاله:

دوران صفویه را می توان اوج شکوفایی اعتقادات مذهب تشیع در ایران دانست، از این رو تجلی این اعتقاد که آمیخته با فرهنگ ایرانی بوده بر فضای معماری و شهرسازی این عصر چیره بوده است. رد پای حاکمیت تفکر تشیع را می توان در اندیشه فلاسفه این عصر به خوبی جستجو کرد و بی شک ملاصدرا برجسته ترین آنها بوده است. بر اساس این نظام فکری، قرابت عالم مثال با عالم برزخ از این نوع دیدگاه مطرح و باور شده است. از آنجاییکه معماری از دیرباز زبان گویایی مفاهیم و ارزش های زمان خویش بوده است لذا بازیابی بازتاب این عقاید را در معماری می توان جستجو نمود. شاید بتوان تجلی اصل وحدت در کثرت و کثرت در وحدت و پیوند این دو منظر ملاصدرا را در زیباییاتی همچون اسلیمی ها و کاشیکاری ها و یا فضاها و اعضای متشکله معماری دوره صفویه جستجو کرد. در این پژوهش که به روش تحلیلی - توصیفی انجام پذیرفته است سعی شده تا ادراکی بر تحقق عالم مثال بر اساس جریان های فکری عصر صفوی انجام پذیرد و برای عینیت بخشیدن به این موضوع و سهولت درک از نمونه موردی مسجد شیخ لطف الله اصفهان بهره جسته ایم. شایان ذکر است صاحب نظران معماری این مسجد را اوج تجلی تفکر زیبایی و یکپارچگی در عصر صفوی دانسته اند.

کلمات کلیدی:

عالم مثال، معماری صفوی، ملاصدرا، مسجد شیخ لطف الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608675>

